

den højtærede Statsminister og den højtærede Socialminister, da jeg forrige Gang havde Ordet: Er tidligere Tiders voldsomme Uro om denne Sag nu afløst af Ro? Og jeg spurgte: Hvilke er Regeringens Planer til paa dette Omraade at hjælpe mere effektivt? Jeg har intet Svar faaet paa dette Spørgsmaal, men intet er i og for sig ogsaa et Svar. Den højtærede Regering vil vise Taalmod, har Statsministeren forsikret. Ja vel, den høje Regering agter at vise Taalmod — af samme Art som den viser, der forlængst har opført at „fundere“ og indskrænker sig til blot at „sitte“, for at minde om det muntre svenske Ordspil. Det er vel sagtens efter Statsministerens Præstation her forleden Dag haabløst paa ny at bede Regeringen lukke sig op, saa vi kan faa et Blik ind i Regeringens Arbejds-kammer. Vi ønsker det, selv om det ikke vil blive lysteligt, thi i dette Rum er der formentlig baade øde, tomt og mørkt.

Det ærede Medlem Hr. Rode vendte i sin Tale tilbage til sit Yndlingstema om Venstres Finansstyre, og glemmende de svundne Aar før 1920, paastod det ærede Medlem, at Venstre havde foranlediget øgede Skatter og øget Gæld; men samtidig sagde rigtignok det ærede Medlem, at den tidligere Regering havde forringet Statens Indtægter betydeligt ved Skatteomlægning, Indtægts- og Formueskatten dalede som bekendt gennem dette 4-Aar med ca. 200 Mill. Kr. og hertil har, sagde det ærede Medlem Hr. Rode, Fradragforøgelsen, dette, at man forøgede det skattefrie Fradrag til det dobbelte Beløb, i høj Grad medvirket, og deri har det ærede Medlem Ret. Disse øgede Fradrag har medvirket, og saa har vi altsaa her Erkendelsen af, at Venstres Regering lettede Skattetrykket. Vi har altsaa den Erkendelse fra autorativ Side, og da det store Fradrag fortrinsvis virker for de mindre og helt smaa Indkomster, er dermed ogsaa fra autorativ Side erkendt, at det var de smaa Skatteydere, som fik den væsentlige Skattelempelse. Men kan vi saa ikke blive fri for Paastanden om det modsatte i den kommende Tid, for Kritikken bør dog, naar den skal være af Virkning, være baseret paa sund Fornuft.

Det ærede Medlem Hr. Rode vendte sig mod min Bemærkning om, at Indtægterne veg, og saa opregnede det ærede Medlem en Række samlede Indtægtssummer, som var rigtige, mod hvilke jeg intet har at indvende, og som det ærede Medlem paastod viste det modsatte, men rigtignok Indtægtssummer, som intet afgørende betyder for Skattebeløbene. Naar jeg har

sagt, at mindske de Skatteindtægter fulgte i de vigende Indtægters Spor, har jeg naturligvis tænkt paa det, som er bestemmende, nemlig de aftagende Indtægter for de enkelte Skatteydere i de Befolkningslag, som skattemæssigt har den store Betydning. Det ærede Medlem Hr. Rode ved godt, at det er det, der ligger i Udtrykket: den vigende Indtægt, men det ærede Medlem har Brug for nogle Tal, som i og for sig ikke kommer Sagen ved, men som for en flygtig Betragtning kan synes at vise det modsatte, og saa fremfører det ærede Medlem disse Tal. At det ærede Medlem meget godt har Blik for det, det kommer an paa i denne Sag, fremgaar deraf, at det ærede Medlem i samme Aandedræt talte om, at der var ganske vist ogsaa visse Indtægtsforskydninger, som her spillede en Rolle. Ja vel, og her er vi netop ved selve Sagens Kærne, ved det, der er det afgørende. Hvis vi ser Opgørelserne over Skatteydernes Tal, vil vi se en stærk Aftagen i Tallet af Skatteydere med store Indkomster, derimod en Tilvækst gennem disse Aar i Tallet af Skatteydere med helt smaa og middelstore Indkomster, og her har vi Forklaringen paa hele Sagen, naturligvis ved Siden af den Indflydelse, som Skattelettelsen der tilsigtedes ved de øgede Fradrag, har haft.

Lad mig nævne, at af Indkomstskatteydere med Indkomster paa 200 000 Kr. og derover var der i 1919—20, det sidste radikale Regeringsaar, 432, og dette Tal gik gennem Aarene 1919—20 til 1923—24 jævnt ned, saaledes at Tallet i 1923—24 var 63. Tallet paa Skatteydere med Indkomster paa 100 000—200 000 Kr. gik i samme Periode ned fra 817 til 182. For Skatteydere med Indkomster paa 50 000—100 000 Kr. gik Tallet ned fra 1 876 til 760; Indkomster paa 20 000—30 000 Kr. havde i 1919—20 4 407 Skatteydere, men kun 3 400 i 1923—24. Det er selvfølgelig Forskydninger, som med Hensyn til Skattens Beløb betyder ganske overordentlig meget. Derimod ser vi de mindre Indkomster vokse i Tal. I 1919—20 var der af Skatteydere med Indkomster mellem 6 000—8 000 Kr. et Antal af 22 000; dette Tal gik i 1923—24 op til 36 000, jævnt stigende igennem disse Aar. Af Skatteydere med Indkomster paa 5 000—6 000 Kr. var der 19 000 i 1919—20, 40 000 i 1923—24; med Indkomster paa 4 000—5 000 Kr. 31 000 i 1919—20, 78 000 i 1923—24, og af Skatteydere med Indkomster paa 3 000—4 000 Kr. 70 000 i 1919—20, men 142 000 i 1923—24. Man vil forstaa, at denne stærke Vækst i Tallet paa Middelindkomster sætter i høj Grad det samlede